

## TJUGOFJÄRDE VECKAN »UNDER ÅRET«

### MÅNDAG DEN 17 SEPTEMBER

#### Läsning

1 Kor 11:17–26, 33

Jag kan inte berömma er för era sammankomster som snarare skadar än gagnar. Först och främst har jag hört att ni delar upp er i grupper när ni möts i församlingen, och det tror jag delvis är sant. Det måste till och med finnas olika partier bland er, så att det visar sig vilka av er som är att lita på. Men vid era sammankomster går det inte att hålla Herrens måltid, för var och en tar genast för sig av sin egen mat, och den ene sitter hungrig medan den andre har druckit sig berusad. Har ni inte era hem där ni kan äta och dricka? Bryr ni er inte om att det är Guds församling? Skall de som inte har något behöva skämmas? Vad vill ni jag skall säga, skall jag berömma er? Nej, för det här får ni inget beröm.

Jag har själv tagit emot från Herren det som jag har fört vidare till er: Den natten då herren Jesus blev förrådd tog han ett bröd, tackade Gud, bröt det och sade: »Detta är min kropp som offras för er. Gör detta till minne av mig.« Likaså tog han bägaren efter måltiden och sade: »Denna bägare är det nya förbundet genom mitt blod. Var gång ni dricker av den, gör det till minne av mig.« Var gång ni äter det brödet och dricker den bägaren förkunnar ni alltså Herrens död, till dess han kommer. Mina bröder, när ni samlas för att äta, vänta då på varandra.

#### Responsoriepsalm

Ps 40:7–10, 17 (R. 1 Kor 11:26b)

R. Förkunna Herrens död till dess han kommer.

Till slaktoffer och matoffer har du inte behag  
– öppna öron har du givit mig –  
du begär inte brännoffer och syndoffer  
Därför säger jag: »Se, jag kommer. R.

I bokrullen är skrivet vad jag skall göra.  
Att göra din vilja, min Gud, är min lust,  
och din lag är i mitt hjärta.« R.

Jag bårdar glädje, jag förkunnar din rättfärdighet  
i den stora församlingen.  
Se, jag tillsluter inte mina läppar;  
du, Herre, vet det. R.

Men alla de som söker dig  
må fröjdas och vara glada i dig,  
de som längtar efter din räddning

må alltid säga: »Herren är stor«. R.

## Halleluja

Joh 3:16

V. Så älskade Gud världen att han gav den sin ende Son;  
de som tror på honom skall ha evigt liv.

## Evangelium

Luk 7:1-10

När Jesus hade sagt allt som folket skulle höra, gick han in i Kafarnaum. En officer där hade en tjänare som låg sjuk och var nära döden. Officeren satte stort värde på honom, och när han fick höra talas om Jesus, skickade han några av judarnas äldste till honom för att be honom komma och rädda tjänaren till livet. De sökte upp Jesus och vädjade ivrigt till honom. »Han är värd att du gör detta för honom«, sade de. »Han är en vän av vårt folk och har själv låtit bygga synagogan åt oss.« Jesus följde då med dem. Men när han var nästan framme vid huset, skickade officeren några vänner och lät hälsa: »Herre, gör dig inte besvär. Jag är inte värd att du går in under mitt tak, och därför vågade jag heller inte själv komma till dig. Men säg bara ett ord och låt pojken bli frisk. Jag är själv en som står under befäl och jag har soldater under mig, och säger jag till den ene: Gå, så går han, och till den andre: Kom, så kommer han, och säger jag till min tjänare: Gör det här, så gör han det.« När Jesus hörde detta förvånade han sig över honom och vände sig om och sade till folket som följde med honom: »Jag säger er, inte ens bland israeliter har jag funnit en så stark tro.« Och när de utskickade kom tillbaka till huset, fann de tjänaren frisk igen.

## TISDAG DEN 18 SEPTEMBER

## Läsning

1 Kor 12:12-14, 27-31a

Liksom kroppen är en och har många delar och alla de många kroppsdelarna bildar en enda kropp, så är det också med Kristus. Med en och samma Ande har vi alla döpts att höra till en och samma kropp, vare sig vi är judar eller greker, slavar eller fria, och alla har vi fått en och samma Ande att dricka. Kroppen består inte av en enda del utan av många.

Ni utgör Kristi kropp och är var för sig delar av den. I sin församling har Gud gjort några till apostlar, andra till profeter, andra till lärare; åt några har han gett gåvan att göra under, att bota sjuka, att hjälpa, att styra, att tala olika slags tungotal. Kan alla vara apostlar? Eller profeter? Eller lärare? Kan alla göra under? Eller bota sjuka? Kan alla tala med tungor eller tolka sådant tal? Nej, men sök vinna de nådegåvor som är störst.

## Responsoriepsalm

Ps 100 (R. 3c)

R. Vi är hans folk och får i hans hjord.

Höj jubel till Herren, alla länder,  
tjåna Herren med glådje,  
kom inför hans ansikte med fröjderop. R.

Förnim att Herren är Gud.  
Han har gjort oss, och inte vi själva,  
till sitt folk och till får i sin hjord. R.

Gå in i hans portar med tacksågelse,  
i hans gårdar med lov,  
tacka honom, lova hans namn. R.

Ty Herren är god,  
evigt varar hans nåd  
och hans trofasthet från slåkte till slåkte. R.

## **Halleluja**

Luk 7:16

V. En stor profet har uppstått bland oss,  
Gud har besökt sitt folk.

## **Evangelium**

Luk 7:11-17

Vid den tiden begav sig Jesus till en stad som heter Nain, och hans lärjungar och mycket folk följde med honom. Just som han närmade sig stadsporten bars det ut en död. Han var ende sonen och hans mor var änka. En stor skara människor från staden gick med henne. När Herren såg henne, fylldes han av medlidande med henne och sade: »Gråt inte.« Sedan gick han fram och rörde vid båren. Bärarna stannade, och han sade: »Unge man, jag säger dig: Stig upp!« Då satte sig den döde upp och började tala, och Jesus överlämnade honom åt hans mor. De fylldes alla av fruktan och prisade Gud och sade: »En stor profet har uppstått bland oss«, och: »Gud har besökt sitt folk.« Detta tal om honom spred sig i hela Judeen och landet där omkring.

## **ONSDAG DEN 19 SEPTEMBER**

## **Låsning**

1 Kor 12:31 – 13:13

Sök vinna de nådegåvor som är störst. Och då skall jag visa er en väg som är överlägsen alla andra.

Om jag talar både människors och ånglars språk men saknar kärlek, är jag bara ekande brons, en skrällande cymbal. Och om jag har profetisk gåva och känner alla hemligheterna och har hela kunskapen, och om jag har all tro så att jag kan flytta berg, men saknar kärlek, är jag ingenting. Och om jag delar ut allt jag äger och om jag låter bränna mig på bål, men saknar kärlek, har jag ingenting vunnit.

Kärleken är tålmodig och god. Kärleken är inte stridslysten, inte skrytsam och inte uppblåst. Den är inte utmanande, inte självisk, den brusar inte upp, den vill ingen något ont. Den finner inte glädje i orätten, men gläds med sanningen. Allt bär den, allt tror den, allt hoppas den, allt uthärdar den.

Kärleken upphör aldrig. Den profetiska gåvan, den skall förgå. Tungotalet, det skall tystna. Kunskapen, den skall förgå. Ty vår kunskap är begränsad och den profetiska gåvan är begränsad. Men när det fullkomliga kommer, skall det begränsade förgå.

När jag var barn, talade jag som ett barn, förstod som ett barn och tänkte som ett barn. Men sedan jag blev vuxen har jag lagt bort det barnsliga. Ännu ser vi en gåtfull spegelbild; då skall vi se ansikte mot ansikte. Ännu är min kunskap begränsad; då skall den bli fullständig som Guds kunskap om mig.

Men nu består tro, hopp och kärlek, dessa tre, och störst av dem är kärleken.

### **Responsoriepsalm**

Ps 33:2-5, 12, 22 (R. 12b)

R. Saligt är det folk som Herren har utvalt till sin arvedel.

Tacka Herren till lyrans klang,  
lovsjung honom till tiosträngad harpa.  
Sjung en ny sång till hans ära,  
spela skönt med jubelklang. R.

Ty Herrens ord är rätt,  
och allt vad han gör är gjort i trofasthet.  
Han älskar rättfärdighet och rätt,  
jorden är full av Herrens nåd. R.

Saligt är det folk vars Gud är Herren,  
det folk som han har utvalt till sin arvedel.  
Må din nåd, Herre, vara över oss,  
såsom vi hoppas på dig. R.

### **Halleluja**

Jfr Joh 6:63c, 68c

V. Alla dina ord är ande och liv,  
du har det eviga livets ord.

### **Evangelium**

Luk 7:31-35

Vid den tiden sade Jesus till folket: »Vad skall jag då jämföra detta släktes människor med? Vad liknar de? De liknar barn som sitter på torget och ropar till varandra: 'Vi spelade för er, men ni ville inte dansa. Vi sjöng sorgesånger, men ni ville inte gråta.' Johannes döparen har kommit, och han äter inte bröd och dricker inte vin och då säger ni: 'Han är besatt.' Människosonen har kommit, och han både äter och dricker,

och då säger ni: 'Se vilken frossare och drinkare, en vän till tullindrivare och syndare.' Men alla Vishetens barn har gett Visheten rätt.«

## TORSDAG DEN 20 SEPTEMBER

### Läsning

1 Kor 15:1–11

Jag vill påminna er om evangeliet som jag förkunnade, som ni också tog emot, på vars grund ni står och genom vilket ni blir räddade. Jag vill påminna er om orden i min förkunnelse – den håller ni väl fast vid, annars var det bortkastat att ni kom till tro. Bland det första jag förde vidare till er var detta som jag själv hade tagit emot: att Kristus dog för våra synder i enlighet med skrifterna, att han blev begravd, att han uppstod på tredje dagen i enlighet med skrifterna och att han visade sig för Kefas och sedan för de tolv. Därefter visade han sig för mer än femhundra bröder vid ett och samma tillfälle, de flesta är ännu i livet, men några har avlidit. Därefter visade han sig för Jakob och sedan för alla apostlarna. Allra sist visade han sig också för mig, detta ofullgångna foster. Jag är ju den allra minste av apostlarna, inte värdig att kallas apostel, eftersom jag har förföljt Guds församling. Men genom Guds nåd är jag vad jag är, och hans nåd mot mig har inte varit förspild. Jag har arbetat mer än någon av dem, fast inte jag själv, utan Guds nåd som har varit med mig. Jag eller de – så är det vi förkunnar och så är det ni har lärt er att tro.

### Responsoriepsalm

Ps 118:1–2, 16–17, 28 (R. 1)

R. Tacka Herren, ty han är god  
*eller*: Halleluja.

Tacka Herren, ty han är god,  
    evigt varar hans nåd.  
Så må Israel säga,  
    evigt varar hans nåd. R.

Herrens högra hand upphöjer,  
    Herrens högra hand gör mäktiga ting.  
Jag skall inte dö, utan leva  
    och berätta om Herrens gärningar. R.

Du är min Gud, och jag vill tacka dig,  
    min Gud, jag vill höja ditt lov. R.

### Halleluja

Matt 11:28

V. Kom till mig, alla ni som är tyngda av bördor;  
jag skall skänka er vila, säger Herren.

Vid den tiden bjöd en av fariseerna hem Jesus på en måltid, och han gick dit och tog plats vid bordet. Nu fanns det en kvinna i staden som var en synderska. När hon fick veta att han låg till bords i fariséns hus, kom hon dit med en flaska balsam och ställde sig bakom honom vid hans fötter och grät. Hon vätte hans fötter med sina tårar och torkade dem med sitt hår, och hon kysste hans fötter och smorde dem med sin balsam. Farisén som hade bjudit honom såg det och sade för sig själv: »Om den mannen vore profet, skulle han veta vad det är för sorts kvinna som rör vid honom, en synderska.« Då sade Jesus till honom: »Simon, jag har något att säga dig.« — »Säg det, mästare«, sade han. »Två män stod i skuld hos en penningutlånare. Den ene var skyldig femhundra denarer, den andre femtio. När de inte kunde betala, efterskänkte han skulden för dem båda. Vilken av dem kommer att älska honom mest?« Simon svarade: »Den som fick mest efterskänkt, skulle jag tro.« — »Du har rätt«, sade Jesus, och vänd mot kvinnan sade han till Simon: »Du ser den här kvinnan. Jag kom in i ditt hus, och du gav mig inte vatten till mina fötter, men hon har vätt mina fötter med sina tårar och torkat dem med sitt hår. Du gav mig ingen välkomstkyss, men hon har kysst mina fötter hela tiden sedan jag kom hit. Du smorde inte mitt huvud med olja, men hon har smort mina fötter med balsam. Därför säger jag dig: hon har fått förlåtelse för sina många synder, ty hon har visat stor kärlek. Den som får litet förlåtet, visar liten kärlek.« Och han sade till henne: »Dina synder är förlåtna.« De andra vid bordet sade då för sig själva: »Vem är han som till och med förlåter synder?« Men Jesus sade till kvinnan: »Din tro har hjälpt dig. Gå i frid.«

## **FREDAG DEN 21 SEPTEMBER**

### **MATTEUS, APOSTEL OCH EVANGELIST**

#### **Fest**

#### **Läsning**

Ef 4:1–7, 11–13

Jag uppmanar er, jag som är fånge för Herrens skull, att leva värdigt er kallelse, alltid ödmjuka och milda. Ha fördrag med varandra i tålamod och kärlek. Sträva efter att med friden som band bevara den andliga enheten: en enda kropp och en enda ande, liksom ni en gång kallades till ett och samma hopp. En är Herren, en är tron, ett är dopet, en är Gud och allas fader, han som står över allting, verkar genom allt och finns i allt.

Var och en av oss har fått just den nåd som Kristus har velat ge honom. Så gjorde han några till apostlar, andra till profeter, till förkunnare eller till herdar och lärare. De skall göra de heliga mera fullkomliga och därigenom utföra sin tjänst och bygga upp Kristi kropp, tills vi alla kommer fram till enheten i tron och i kunskapen om Guds son, blir fullvuxna och når en mognad som svarar mot Kristi fullhet.

#### **Responsoriepsalm**

Ps 19:2–5 (R. jfr 5)

R. Deras ord går ut över hela jorden.

Himlarna förtäljer Guds ära,  
och fästet förkunnar hans händers verk.  
Den ena dagen talar om det till den andra,  
och den ena natten kungör det för den andra.  
Det är ej ett tal eller språk vars ljud inte hörs.  
De sträcker sig ut över hela jorden,  
och deras ord går till världens ändar. R.

**Halleluja**

V. O Gud, vi lovar dig. O Herre, vi bekänner dig.  
Dig prisar apostlarnas saliga kör.

**Evangelium**

Matt 9:9-13

Vid den tiden såg Jesus en man som hette Matteus sitta utanför tullhuset. Han sade till honom: »Följ mig!« Och Matteus steg upp och följde honom. När Jesus sedan låg till bords i hans hus, kom många tullindrivare och syndare dit och lade sig till bords tillsammans med honom och hans lärjungar. Fariseerna som såg det sade till lärjungarna: »Hur kan er mästare äta tillsammans med tullindrivare och syndare?« Han hörde det och sade: »Det är inte de friska som behöver läkare, utan de sjuka. Gå och lär er vad som menas med orden: *Barmhärtighet vill jag se och inte offer*. Ty jag har inte kommit för att kalla rättfärdiga, utan syndare.«

## LÖRDAG DEN 22 SEPTEMBER

**Läsning**

1 Kor 15:35-37, 42-49

Nu undrar någon: »Hur uppstår de döda? Hurdan kropp har de när de kommer?« Vilken enfaldig fråga! Det du sår får inte liv om det inte dör. Och när du sår, är det inte den blivande växten du sår utan ett naket sädeskorn eller något annat frö. Så är det också med de dödas uppståndelse. Det som blir sått förgämligt uppstår oförgämligt. Det som blir sått föraktat uppstår i härlighet. Det som blir sått svagt uppstår fullt av kraft. Det som blir sått som en kropp med fysiskt liv, uppstår som en kropp med ande.

Finns det en kropp med fysiskt liv, så finns det också en med ande. Och så står det skrivet: *Den första människan, Adam, blev en varelse med liv*. Men den siste Adam blev en ande som ger liv. Det andliga kommer alltså inte först, utan det fysiska; därefter kommer det andliga. Den första människan kom från jorden och var jord; den andra människan kom från himlen. Som den jordiska var, så är också de jordiska, och som den himmelska är, så är de himmelska. Och liksom vi blev en avbild av den jordiska, skall vi också bli en avbild av den himmelska.

## Responsoriepsalm

Ps 56:10–14 (R. jfr 14c)

R. Jag skall vandra inför Gud i de levandes ljus.

Mina fiender måste vika tillbaka när jag ropar.

Jag vet att Gud står mig bi. R.

Jag prisar Guds ord,

jag prisar Herrens ord.

Jag förtröstar på Gud och skall inte frukta.

Vad kan människor göra mig? R.

Jag har löften att infria till dig,

Gud, jag vill infria dem med lovoffer.

Ty du har räddat mitt liv från döden

och mina fötter från fall.

Så kan jag vandra inför Gud

i de levandes ljus. R.

## Halleluja

Jfr Luk 8:15

V. Saliga är de som hör ordet och tar vara på det  
och genom uthållighet bär frukt.

## Evangelium

Luk 8:4–15

Vid den tiden då mycket folk samlades och man drog ut till Jesus från de olika städerna, sade han i en liknelse: »En man gick ut för att så sitt utsäde. När han sådde föll en del på vägkanten, och folk trampade på det och himlens fåglar åt upp det. En del föll på berghällen, och när det hade kommit upp, vissnade det bort eftersom det inte fick någon väta. En del föll bland tistlarna, och tistlarna växte upp samtidigt och förkvävde det. Men en del föll i den goda jorden, och det växte och gav hundrafaldig skörd.» Sedan ropade han: »Hör, du som har öron att höra med.»

Hans lärjungar frågade honom vad denna liknelse betydde, och han svarade: »Ni har fått gåvan att lära känna Guds rikes hemligheter, men de andra får dem som liknelser, för att *de inte skall se, fast de ser, och inte förstå, fast de hör.*

Vad liknelsen betyder är detta: Utsädet är Guds ord. De vid vägkanten är de som hör ordet, men sedan kommer djävulen och tar bort det ur deras hjärtan, för att de inte skall tro och bli räddade. De på berghällen är de som tar emot ordet med glädje när de hör det men som inte har något rotfäste. De tror en kort tid, men i prövningens stund avfaller de. Det som föll bland tistlarna, det är de som hör ordet men som längre fram kvävs av livets bekymmer, rikedomar och nöjen och aldrig ger mogen skörd. Men det som kom i den goda jorden, det är de som hör ordet och tar vara på det i ett gott och rent hjärta och genom uthållighet bär frukt.»



TJUGOFEMTE SÖNDAGEN »UNDER ÅRET« DEN 23 SEPTEMBER

**Första läsningen**

Vish 2:12, 17–20

De gudlösa säger:  
»Vi skall lägga försåt för den rättfärdige,  
ty han står i vägen för oss:  
han motarbetar våra planer,  
han skymfar oss som lagbrytare  
och smädar oss för brott mot skick och sed.  
Nu vill vi undersöka om hans ord är sanna  
och se hur det blir vid hans död.  
Är den rättfärdige Guds son, skall ju Gud ta sig an honom  
och rädda honom från hans fiender.  
Vi skall pröva honom med misshandel och plågor,  
så att vi får veta hur fridsam han är  
och får se hur det är med hans tålamod.  
Vi skall döma honom till en neslig död;  
han skall ju få beskydd, efter vad han säger.«

**Responsoriepsalm**

Ps 54:3–6, 8 (R. 6)

R. Gud är min hjälpare, Herren är mitt stöd.

Rädda mig, Gud, genom ditt namn,  
skaffa mig rätt genom din kraft.  
Gud, hör min bön,  
lyssna till mina ord. R.

De övermodiga angriper mig,  
våldsmän står efter mitt liv.  
De räknar inte med Gud.  
Men Gud är min hjälpare,  
Herren är mitt stöd. R.

Gärna vill jag offra åt dig  
och prisa ditt namn, Herre, ty det är gott. R.

*eller om responsoriepsalmen sjungs: se Cecilia 641*

**Andra läsningen**

Jak 3:16 – 4:3

Där det finns avund och självhävdelse, där finns också oordning och allsköns  
uselhet. Visheten från ovan däremot är ren, men dessutom fridsam, försynt och

foglig, rik på barmhärtighet och goda gärningar, omutlig och oppriktig.  
Rättfärdigheten utsås i frid och bär frukt för dem som håller frid.

Varifrån kommer all kamp och strid ibland er? Är det inte från begären som för krig i era lemmar? Ni vill ha, men får ingenting. Ni dödar av avund, men uppnår ingenting. Ni kämpar och strider. Ni har ingenting, därför att ni inte ber. Ni ber men får ingenting, därför att ni ber illa; ni vill bara tillfredsställa era begär.

**Halleluja**

Jfr 2 Thess 2:14

V. Gud har kallat oss genom evangeliet,  
för att vi skall vinna Jesu Kristi härlighet.

**Evangelium**

Mark 9:30–37

Vid den tiden vandrade Jesus och hans lärjungar genom Galileen. Han ville inte att det skulle bli känt eftersom han höll på att undervisa sina lärjungar. Han sade: »Människosonen skall överlämnas i människors händer och de kommer att döda honom, och tre dagar efter sin död skall han uppstå.« Men de förstod inte vad han menade och vågade inte fråga.

De kom till Kafarnaum. Och när han var hemma igen frågade han dem: »Vad var det ni talade om på vägen?« De teg, för på vägen hade de tvistat om vem av dem som var den störste. Han satte sig ner, kallade på de tolv och sade: »Om någon vill vara den främste måste han bli den ringaste av alla och allas tjänare.« Så tog han ett barn och ställde det framför dem, lade armen om det och sade: »Den som tar emot ett sådant barn i mitt namn, han tar emot mig. Och den som tar emot mig, han tar inte emot mig utan den som har sänt mig.«